

עמ"ת 38204/10/14 - מדינת ישראל נגד פרי אדר אלבז

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' השופט אליהו ביתן

24 אוקטובר 2014
עמ"ת 38204-10-14 מדינת ישראל
נ' אלבז

בעניין: העוררת: נגד המשיב:
מדינת ישראל
פרי אדר אלבז

נוכחים:

ב"כ העוררת, עו"ד מוטי בן-שאנן

המשיב ובא-כוחו, עו"ד אהוד בן יהודה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה אשדוד הדוחה את בקשת העוררת להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, ומורה על שחרור המשיב בערובה בתנאים מגבילים ובהם "מעצר בית" מלא בפיקוח אשתו ואביו.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה כאשר רישיון הרכב פקע יותר מ-12 חודשים ושימוש ברישיון נהיגה מזויף. עם הגשת כתב האישום, ביקשה העוררת להורות על מעצרו עד תום ההליכים בטענה ששחרורו עלול לסכן את שלום הציבור. היא ציינה כי תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 4 חודשים, שהעבירות המיוחסות לו מפעילות אותו, וטענה כי בנסיבות העניין אין מנוס ממעצרו עד תום ההליכים המשפטיים.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עיקרי הדברים המיוחסים לו ועל קיומה של עילת מעצר, אך טען כי ניתן לשחררו בערובה, הכוללת מעצר בית בפיקוח אשתו ואביו.

בית המשפט קמא שמע את הערבים המוצעים והתרשם מהם ככאלה היכולים לפקח על המשיב באופן מספק, והורה, כאמור, על שחרורו בתנאים מגבילים.

בדין בערר חזרה העוררת על נימוקיה למעצר המשיב עד תום ההליכים וב"כ המשיב טען, כי המשיב מנהל אורח חיים נורמטיבי וכי החלטת בית המשפט קמא מאוזנת וראויה.

עיינתי בכתב האישום, בבקשה למעצר עד תום ההליכים, בהחלטת בית המשפט קמא, בהודעת הערר ובחלק מתיק החקירה, ושמעתי את טענות הצדדים ומסקנתי היא כי דין הערר להידחות.

כבכל בקשה למעצר עד תום ההליכים, ובעבירות תעבורה אף ביתר שאת, יש לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשם פחותה ממעצר. הטענה המובלעת בעמדת העוררת כי במקרה זה אין כל חלופת מעצר היכולה להשיג את מטרת המעצר, מעט מרחיקת לכת. מדובר אמנם במי שנהג בזמן פסילה, אולם הפסילה עצמה הוטלה עליו על נהיגה בזמן שרישיון הנהיגה שלו פקע לתקופה ארוכה - על רקע קנסות שלא שולמו. ואין מדובר במי שעברו התעבורתי מלמד עליו כי נהיגתו מסוכנת לציבור. אין בעברו מעורבות בתאונת דרכים או עבירת תעבורה חמורה כמו נהיגה בשכרות. וגם כעת, לא נטען כי הוא ביצע עבירת תעבורה משמעותית מעבר לעצם הנהיגה בפסילה.

אכן, נהיגה בזמן פסילה כשלעצמה, עלולה לסכן את הציבור, שכן, נהג הנוהג בידעו כי אסור לו לנהוג, נתון בלחץ ועלול להגיב בצורה מסוכנת. ובמובן זה קיימת עילה למעצר המשיב - היא עילת המסוכנות. בנסיבות כאלה, מטרת המעצר הינה מניעת הנהיגה, שהיא זו העלולה לסכן את הציבור. כאן, בית המשפט קמא סבר כי ניתן להשיג מטרה זו בדרך של שחרור בערובה בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא ופיקוח צמוד. ודעתי כדעתו. הערבים נראו לבית המשפט קמא ואין מקום להניח מראש כי המשיב לא יקיים את תנאי השחרור שנקבעו לו.

סוף דבר, הערר נדחה. המשיב ישחרר בתנאים שנקבעו בבית המשפט קמא.

ניתנה והודעה היום ל' תשרי תשע"ה, ה' 24/10/2014 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט